

indrømmede, at der kunne være forskellige opfattelser. Men den ene var mere rigtig end den anden.

Lad mig med Voltaire sige: Jeg kæmper for mit synspunkt, for det synes jeg er det rigtige, men jeg vil til enhver tid kæmpe for hr. Søren Søndergaards ret til at mene, at hans mening er den rigtige.

Med hensyn til spørgsmålet om familiesammenføringer: Vi er imod, som familiesammenføringerne er formuleret i udlændingeloven. Vi mener ikke, der skal være den automatik, der er i dag. Det har vi sagt gang på gang. Men allerede den særlige jugoslaverlov giver jo mulighed for nogle begrænsede familiesammenføringer.

Det er sådan nogle ting, vi gerne ville have forhandlet om. Men vi fik ikke andet end en straffeprædiken i Indenrigsministeriet – i den sædvanlige tone, som vi kender fra TV-Avisen.

Så vil jeg lige spørge hr. Keld Albrechtsen, når det igen påstås, at vi bruger boligerne som våben: Mener hr. Keld Albrechtsen, at det er den dansker, der har boet i en bestemt kommune i 15 år – og i den kommune har stået på venteliste for at få en bedre bolig – der skal vige for en udlænding, der lige er kommet til Danmark? Det vil jeg godt have et klart svar på. Jeg kan sige, at vores svar er nej. Og de borgmestre, jeg har hørt fra, må jeg sige til hr. Arne Melchior, de kommunalpolitikere, jeg har hørt fra, svarer også entydigt, at de ikke vil diskriminere deres egne borgere, der har boet og betalt skat i deres kommune i en årrække. Deri ligger problemet. Det ville vi også gerne have forhandlet om, men det var der jo ikke mulighed for.

#### John Vinther (KF):

Fru Dorte Bennedsen indledte debatten i dag med at konstatere, at der næppe vil kunne siges ret meget nyt, al den stund vi havde en meget omfattende første og anden behandling. Lige netop den betragtning er jeg enig med fru Dorte Bennedsen i, men så heller ikke ret meget længere.

Fru Dorte Bennedsens ordførertale giver mig anledning til at komme med en generel betragtning om, hvor væsensforskellen mellem Folketingets flertal og Det Konservative Folkeparti er i denne sag.

Et af nøgleordene, når vi behandler dette spørgsmål, er tryghed. Hvordan skaber vi trygge rammer for de bosniske flygtninge?

Folketingets flertal mener åbenbart, at den eneste måde, vi kan skabe trygge rammer på, er

ved at gøre flygtningene til indvandrere. Deri er Det Konservative Folkeparti vildt uenig. Vi vil selvfølgelig meget gerne medvirke til, at de bosniske flygtninge kan blive i Danmark, også under trygge vilkår. Men det er vores opfattelse, at når omstændighederne i deres hjemland er af en sådan art, at de kan vende tilbage, så skal de vende tilbage.

Netop derfor vil vi gerne fastholde midlertidigheden i loven. Vi vil ikke gøre flygtninge til indvandrere.

Lad mig i denne forbindelse sige – og det er mest henvendt til hr. Søren Søndergaard – at Det Konservative Folkeparti allerede på et tidligt stadium i forløbet slog fast, at vi meget gerne medvirker til at skabe bedre vilkår for de bosniske flygtninge. Det drejer sig om at skabe bedre boligforhold. Det drejer om skolegang, vel at mærke en skolegang, der retter sig mod, at der ikke skal ske integration i det danske samfund, men at de pågældende på et tidspunkt skal vende tilbage til deres hjemland.

Om et øjeblik vil et flertal i Folketinget stemme loven igennem. Det betyder, at et flertal nu gør et stort antal mennesker til indvandrere i det danske samfund. Det er mennesker, der har behov for tryghed, men ikke mennesker, der har brug for at blive indvandrere i Danmark.

Det betyder også, at et flertal i Folketinget om lidt vil hjælpe de meget få på bekostning af de mange, der virkelig har behov for hjælp, og som vi nu ikke får mulighed for at hjælpe. Det er efter Det Konservative Folkepartis opfattelse en forkert politik.

(Kort bemærkning).

#### Keld Albrechtsen (EL):

Det er særdeles ubehageligt at se, hvorledes fru Birthe Rønn Hornbech nu forsøger at spille de boligløse og flygtningene ud mod hinanden. Det bekræfter endnu en gang, hvad jeg sagde: Man bruger hjemløsheden som våben imod flygtningene. Jeg bliver nødt til at gøre fru Birthe Rønn Hornbech opmærksom på, hvorledes de regler fungerer, som gælder for vores boligtildeling, for dem kender hun åbenbart ikke.

Det er jo således, at der findes ventelister i vores boligforeninger. Disse ventelister fungerer på normal vis, og det skal de naturligvis fortsætte med, men samtidig har vi en kommunal boliganvisning, der kan råde over op til en fjerdedel af de ledige lejligheder. Denne kommunale boliganvisning kan bruges således, at vi løser boligproblemerne såvel for dem, som står med